

οὐδὲν μᾶλλον ἀληθεύσῃ. ὁδὲ εἰς δὲ καὶ οὐχ ἄ
 ἔπῃον ἔ) φάσιων τὸν αἰθροπον, ἢ μᾶλλον ἢ
 οὐχ ἢ πῖον ἀληθεύειν, ἢ ἔκ αἰθροπον. ὡς καὶ
 ἔπῃον φάσιων ἔ) τὸν αὐτοῦ ἀληθεύσῃ. ταὶς
 γδ αἰπικειμῆρας ὁμοίως μὲ ἀληθεύειν. συμ-
 βαίνει τῶν αὐτῶν αἰθροπον ἔ) καὶ
 ἔπῃον, ἢ τῆς ἄλλων π ζῴων. Δοτῶν δὲ ἔ) ἔ) ἔ) ἔ) ἔ)
 οὐδὲν εἰ μὴ αὐτῶν ὅτι ἀπλῶς· πρὸς ἔ) ἔ)
 τοῦ τῶν ταῦτα πιδέμερον Δοτῶν δὲ ἔ) ἔ) ἔ) ἔ) ἔ)
 αἰ πῖ καὶ αὐτῶν τὸν Ἡ ἐρακλειτον τῶν τῶν
 ἔπῃον ταὶς τῶν ἔ) πῖον, ἢ ἀγγικασὲν ὁμολογεῖν
 μηδὲ ποτε ταὶς αἰπικειμῆρας φάσις διωατῶν
 ἔ) καὶ τῆς αὐτῆς ἀληθεύειν αὐτῶν δὲ οὐ
 σιωπῆς εἰ αὐτῶν τῖ ποτε λέγει, ταῦτῶν ἔ) λαβε
 τίω δὲ ἀπλῶς δὲ εἰ τὸ λεγόμερον ἔ) αὐ-
 τῶν ὅτι ἀληθές, οὐδὲ αὐτῶν τῖ πῖ ἀληθές
 εἶν λέγει δὲ τὸ ἐνδέχεται τὸ αὐτὸ καὶ εἶν αἰ
 καὶ τὸν αὐτῶν χρόνον εἶν αἰ τε, καὶ μὴ ἔ) ἔ) ἔ)
 κα-
 θεῖα πρ γδ καὶ διηρημῶν αὐτῆς, οὐδὲν μᾶλ-
 λον ἢ κατὰ φασίς ἢ Δοτῶν φασίς ἀληθεύειται· τῶν
 αὐτῶν ἔ) πῖον καὶ τῶν συναμοτέρη, καὶ τῶν συμπε-
 πλεμῆρας, καὶ τῶν φασίς πῖνος κατὰ φάσις φασίς
 ἔ) πῖος, ἢ δὲ μᾶλλον ἢ Δοτῶν φασίς, ἢ τὸ ὅλον εἰ
 κατὰ φάσις πιδέμερον ἀληθές ἔ) πῖον π δὲ εἰ
 μηδὲν ὅτι ἀληθές κατὰ φασίς, καὶ αὐτῶν τῶν
 τῶν φασίς εἶν, τὸ φασίς μηδεμίαν ἀληθῆ κα-
 τὰ φασίς ὑπάρχειν εἰ δὲ ὅτι πῖνος αὐτῶν τῶν
 γόμερον ὑπὸ τῶν ταῦτα φασίς αὐτῶν καὶ πῖ-
 τελῶς ἀναφροσύτων τὸ διὰ λέγειται.

Κεφάλαιον 5.

ΠΑραπλήσιον δὲ ταῖς εἰρημῶν ὅτι καὶ
 τὸ λεγόμεν ἔ) πῖον τῶν Πρωταγόρας. καὶ γδ
 εἰ εἰσὶν ἔ) πῖον ἔ) πῖον χημῶν μᾶλλον τὸν
 αἰθροπον· οὐδὲν ἔ) πῖον λέγειν, ἢ τὸ δικαίω
 ἔ) πῖον, τὸ καὶ ἔ) πῖον παρῶν. τοῦτου δὲ γνο-
 μέρου, τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ ἔ) πῖον καὶ μὴ ἔ) πῖον,
 καὶ κακὸν καὶ ἀγαθὸν ἔ) πῖον, καὶ πᾶλλα ταὶς
 καὶ ταὶς αἰπικειμῆρας φάσις λεγόμενα, διὰ τὸ
 πῖνος ταὶς δὲ ἔ) πῖον φασίς ταὶς ἔ) πῖον κα-
 λῶν, ταὶς δὲ ἔ) πῖον ταὶς τῶν μᾶλλον δὲ ἔ) πῖον τὸ φασίς
 ἔ) πῖον εἰσφ. Λύοιτο δὲ αὐτῆς ἢ Δοτῶν
 εἰα, θεαρησασί ποθεν ἐλ. ἢ λυθεν ἢ ἀρχῆ τῆς
 ὑπολήψεως ταῦτων. ἔ) πῖον γδ εἰσφ. ἔ) πῖον ἔ) πῖον
 τῶν τῶν φασίς τῶν δὲ φασίς γὰρ ἔ) πῖον, ταὶς
 δὲ ἔ) πῖον τῶν μὴ ταὶς ἀπὲ τῶν αὐτῶν ἀπαυτας
 γνοῦσθαι, ἀλλὰ ταὶς δὲ ἔ) πῖον ἢ δὲ τῶν φασίς
 ἔ) πῖον, ταὶς δὲ τῶν ταῦτων. τὸ γδ μηδὲν εἰ μὴ ὄντος γίνεσθαι, πῖον δὲ εἰς ὄντος, φασίς
 πῖον ὅτι κοινὸν δόγμα τῶν ἀπὲ φύσεως ἔ) πῖον οὐ λευκὸν γίνεσθαι ἐκ λευκοῦ πῖον
 ἔ) πῖον

minem nihil magis verum dicit. Attamen
 videri potest, quòd si hominem, non equū
 esse dicat, aut magis aut non minus verū
 dicere, quàm si non hominem. Unde etiā
 si eundem dicit equum esse, verum dicit:
 oppositas enim similiter erit veras esse.
 Accidit igitur eundem, & hominem, & e-
 quum esse, aut caeterorum animalium ali-
 quòd. Harū sanè nulla est simpliciter de-
 monstratio: verum ad eum, qui hæc ponit,
 demonstratio est. Facile autem & ipsum
 Heraclitum quispiam hoc modo interro-
 gans, concedere cogeret, nunquam possi-
 bile esse oppositas locutiones de eodem
 verificari. Nunc verò cum se ipsum quid-
 dam diceret, non intelligeret, hæc opi-
 nionem habuit. Simpliciter autem si hoc,
 quod ab eo dicitur, verum est, nec hoc ip-
 sum verum erit: scilicet (inquam) quod
 contingit idem secundum vnum & idem
 tempus esse & non esse: quemadmodum
 enim & ipsis diuisis nihil magis affirma-
 tio, quàm negatio verificatur, eodem mó-
 do si nullo vtique ac complexo, ac si vnā
 quādam affirmatio esset, nihil magis ne-
 gatio, quàm totum tāquam in affirmati-
 one possum verificabitur. Item, si nihil est
 verè asserere, id etiam ipsum falsum erit
 dicere, assertionem nullam veram esse.
 Quòd si aliquid sit, soluetur prof: sed, quod
 ab illis dicitur, qui ad huiuscemodi in-
 stant, & qui totaliter ipsum disputare
 perimunt.

CAPVT VI.

Simile autem dictis est, & quod à Prota-
 gora dictum est: & ille nanque omnium
 rerum mensuram hominem aiebat esse,
 nihil aliud dicens, nisi quod id, quod vni-
 cuique apparet, hoc etiam indubitato esse.
 Hoc autem posito, idem accidit esse &
 non esse, & malum & bonum esse & caete-
 ra, que secundum oppositas locutiones di-
 cuntur. Propterea quòd plerūque his qui-
 dem hoc apparet, istis verò contrarium esse
 bonum: mensuram autē esse, quòd vni-
 cuique apparet. Soluetur autem hæc du-
 bitatio, vno vnde huius opinionis princi-
 piū venit. Videtur etenim quibusdā qui-
 dē, ex physicōrum opinione sumpsisse prin-
 cipium: quibusdā verò ex eo, quòd non
 omnes eadem de eisdem cognoscant, sed
 quibusdā hoc apparet delectabile, qui-
 busdā cōtrariū. Nihil enim ex nō ente fe-
 ri, omne verò ex ente, ferè omnium physico-
 rum est dogma. Cū igitur non alibi ex perfe-